Газета Верховної Ради України

Голос України

№ 73 (2320) ▪ Субота, 22 квітня 2000 року ▪ Ціна договірна

Мешканки, що уціліли, обнімають одна одну перед зруйнованим внаслідок вибуху житловим дев'ятиповерховим будинком.

Фото Анатолія ЛИСЕНКА (УНІАН).

▪ 1648 р. Козаки Запорозької Січі виступили в похід проти польського війська.

▪ 1724 р. Народився один із зачинателів класичної німецької філософії Іммануїл Кант.

▪ 1838 р. Тараса Шевченка викуплено з кріпацтва.

▪ 1870 р. Народився вождь усіх пролетарів світу В. І. Ленін.

▪ 1904 р. Народився Роберт Оппенгеймер, американський фізик, «батько атомної бомби».

▪ 1990 р. Встановлено День Землі.

22 квітня

Час інтенсивної роботи

Цього року нам як ніколи потрібний високий врожай, наголосив Голова Верховної Ради України Іван Плющ під час зустрічі з представником Німецько-Українського форуму, генеральним уповноваженим концерну «Даймлер-Крайслер» Матіасом Кляйнертом. Глава парламенту інформував німецьких гостей, що «вже 6 млн. українців отримали земельні паї і багато хто з них передав ці паї у господарювання». Однак, поскаржився він, держава поки що не спроможна забезпечити цих людей кредитами. Цю ситуацію, за словами Івана Степановича, використовують певні політичні сили, які заявляють, що нічого не буде посіяно і зібрано. Іван Плющ також сказав, що надто мало обізнаний з діяльністю форуму, проте зазначив: Надзвичайний і Повноважний Посол Німеччини в Україні Ебергард Гайкен докладає максимум зусиль для успішної діяльності цієї громадської організації.

На думку Матіаса Кляйнерта, кількість тих, хто одержав паї, — «вражаюча цифра». Основне завдання фонду, наголосив він, — допомагати німецьким підприємцям вийти на український ринок.

Нинішня зустріч — одна з перших у цілій низці інтенсивних україно-німецьких контактів на найвищому рівні, запланованих на найближчі місяці. Серед них і візит Голови ВР у Німеччину.

Вибух у будинку в Броварах

20 квітня о 15.30 на проспекті Незалежності міста Бровари, поблизу Києва, у дев'ятиповерховому житловому будинку стався потужний вибух. Обвалилися перекриття на семи поверхах. Міністерство з надзвичайних ситуацій повідомило на ранок 21 квітня про загибель трьох і поранення п'яти осіб. Двоє з них дістали нескладні ушкодження і їх вже виписано з лікарні.

В аварійно-рятувальних роботах взяли участь, окрім підрозділів цього міністерства, міліція і 18 бригад медичної швидкої допомоги. Загальне керівництво аварійно-рятувальними роботами здійснює генерал-лейтенант Міністерства з надзвичайних ситуацій Володимир Логінов.

За інформацією з міськдержадміністрації Броварів, розпочалося відселення мешканців, які залишилися без даху над головою. Шість осіб тимчасово поселили у готель «Спорт», решта влаштувалися у родичів. Усього в будинку проживав 91 мешканець.

Триває розслідування причин вибуху. Інформагентство «Інтерфакс-Україна» повідомило про одну з них — у будинок потрапила запущена з Гончарівського полігона ракета класу «земля—земля». Однак Міноборони заперечило це. Тим часом у МВС припускають можливість терористичного акту.

Соло для граблів

Сьогодні — День Землі

А втім, вимовляти цю фразу вголос на людях не рекомендується. Бо тема надто актуальна. Тут же почнуть розпитувати: «Тільки сьогодні? А завтра? А земля яка — розпайована? А її вже відчудили? Ну-ну, значить, ще одчудять! А за скіко? Скіко-скіко?? А чия земелька? А, Калитчина, ну да, канєшно!» — ну, і так далі. Отож треба просто знайти граблі й братися до землі, бо — весна. А головне — за граблі беріться мовчки, бо знов-таки проходу не дадуть: «Ви на свої граблі вже наступали? А вкотре? Малувато, малувато! А що це ви так їх тримаєте? Треба б якось урочистіше, бо День Землі все-таки! Ну, в темпі вальсу! Ой, кляті граблі, як же вони боляче б'ються!..».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Підсумки

Офіційні результати референдуму

Центральна виборча комісія оприлюднила офіційні результати Всеукраїнського референдуму, що відбувся 16 квітня. Як повідомив на вчорашньому засіданні ЦВК її голова Михайло Рябець, на перше запитання референдуму — про право Президента достроково припиняти повноваження парламенту, якщо протягом місяця Верховна Рада не змогла сформувати парламентську більшість або протягом трьох місяців не затвердила проект держбюджету України — дали схвальну відповідь 84,69% громадян, негативну — 13,88%. Друге запитання — про скасування депутатської недоторканності — підтримали 89%, заперечили 9,62%. За третє запитання — про скорочення кількості народних депутатів з 450 до 300 — проголосували 89,91%, проти — 8,73%. На четверте запитання — про необхідність формування двопалатного парламенту — позитивно відповіли 81,68%, негативно — 16,79%.

У номер

На душі гірників, як у шахті

Два шахтарі загинули, четири — тяжко травмовані внаслідок падіння підйомника на шахті «Краснодарська-Південна» держпідприємства «Луганськвуглереструктуризація».

За даними Держкомітету з нагляду за охороною праці, повідомляє «Інтерфакс-Україна», з початку року на підприємствах вугільної галузі загинув 161 гірник. З усіх шахтарських регіонів до Києва їдуть представники вугільних незалежних профспілок, щоб висловити рішучий протест проти умов праці, боргів у зарплатах та з інших соціальних виплат. Учора вони стояли в пікеті біля Міністерства соціальної політики та праці, вимагаючи змін до законодавства про права і гарантії профспілок. Позавчора на засіданні ради голів членських організацій НПГУ вони заявили про неминучість майбутніх страйків.

Я вам пишу...

Скільки тої зими, а скільки літа?

Уже два роки у наших квартирах, школі, магазині температура зимою не перевищувала плюс восьми градусів — не було вугілля на опалення. Користувалися електричними обігрівачами та плитами. Від перенапруження згоріли дріт і кабель. Ми залишилися без тепла та світла. Зібрали по гривні на трансформатор великої потужності, але цього занадто мало, а у місцевої влади також немає грошей. Як вийти із становища, хто допоможе нам? Хтось скаже: вже весна, незабаром літо... Але потім все одно зима прийде.

М. БРЮШИНА,
за дорученням 450-ти мешканців.

Торез
Донецької області.

▪ Уряд учора ухвалив проект Земельного кодексу в новій редакції, передбачивши іпотечне кредитування.

▪ 20 набоїв часів війни виявили в Керчі в металобрухті, який відправляли на експорт.

▪ На квартирі полтавчанина виявлено 5 кілограмів 137 грамів вибухівки типу «Пластит».

▪ У Харкові затримано групу осіб, які намагалися збути 4 кілограми особливо небезпечної отрути — миш'яку майже на 100 тисяч доларів США.

P. S.

У номер

■ **Київ**

Орієнтир — на законодавство ЄС

Найближчим часом Верховна Рада має затвердити програму гармонізації законодавства України та Європейського союзу. Про це повідомив голова Комітету у закордонних справах і зв'язках з СНД Ігор Осташ під час зустрічі з главою делегації Європейської комісії в Україні Андре Ванавербеком. За його словами, відповідність законодавства нормам ЄС — нині один з пріоритетів у роботі Верховної Ради і цілком співвідноситься із записаною в програмі уряду метою здобуття асоційованого членства у цій найавторитетнішій європейській організації.

Як повідомив Андре Ванавербек, готується індикативна програма співпраці ЄС та України на найближчі кілька років. Він зауважив, що до неї можуть бути включені й плани парламентської співпраці, і запропонував українській стороні надати свої пропозиції.

Посол також зазначив: найближчим часом Брюссель відвідає міністр економіки України Сергій Тигипко, який представить у Єврокомісії реформаторські плани уряду. Разом з міністром запрошено й координатора парламентської більшості Леоніда Кравчука.

До редакції «Голосу України»

Прошу через шановану мною газету передати сердечну подяку особам, організаціям, установам і відомствам, які привітали мене з 75-річчям та 55-річчям творчої діяльності.

Бажаю всім успіхів, добра і щастя.

Ваш Дмитро ГНАТЮК, народний артист України, народний депутат України.

■ **Дніпропетровськ**

А без води — ні туди і ні сюди

Припинено подачу гарячої води в усі квартири Дніпропетровська.

Котельні зупинилися через катастрофічну заборгованість населення за цей вид послуг. Газ нині не по кишені. Як повідомив наш власний кореспондент *Микола Нечипоренко*, потерпають тепер усі — і хто платив, і хто не платив за гарячу воду.

■ **Львів**

«Сімекс» — стрибок у майбутнє

Концерн «Сімекс» (президент В. Марківський) репрезентуватиме Україну в Міжнародному товаристві безтраншейних технологій.

Нові технології прокладання комунікацій для ліній зв'язку, продуктопроводів — високоефективні, завдають мінімальної шкоди навколишньому середовищу, адже для них потрібні лише два невеликі котловани — на вході і виході. Участь України у Міжнародному товаристві дасть змогу використовувати для буріння найновішу дорогу техніку, не купуючи її, повідомляє наш власний кореспондент *Оксана ТЕЛЕНЧІ*.

■ **Фотофакт**

За дві сотні кілометрів від Сімферополя біля мису Тарханкут з 1992 року є своєрідний підводний музей пам'ятників лідерам світового комунізму. На глибині 14 метрів нині покояться понад два десятки експонатів, більшість із яких — погруддя вождя світового пролетаріату.

Фото Сергія ДОЛЖЕНКА (УНІАН).

Колектив працівників апарату Верховної Ради України висловлює щире співчуття Тарасовій Лідії Володимирівні, завідуючій відділом бухгалтерського обліку, фінансів та планування, головному бухгалтеру Управління справами Верховної Ради України, у зв'язку з тяжкою втратою — смертю її матері

Тетяни Сергіївни.

Чорнобиль не повинен повторитися

Вечірнє засідання 20 квітня

Парламентська хроніка

Уже вкотре 26 квітня людство вшанує пам'ять тих, хто власним життям зупинив «мирний» атом після аварії на Чорнобильській АЕС. Саме тому Верховна Рада на парламентських слуханнях проаналізувала хід ліквідації наслідків катастрофи, яка сталася 14 років тому. Отож на вечірньому засіданні була прийнята постанова про рекомендації за підсумками парламентських слухань. У них, зокрема, наголошується на необхідності співробітництва з міжнародними організаціями, виконання міжнародних меморандумів і договорів для мінімізації наслідків Чорнобильської катастрофи.

Як правило, співробітництво з міжнародними організаціями дозволяє бюджетні кошти використовувати на найнеобхідніші програми. Зокрема, ратифікація угоди між урядами України і Польщі про будівництво автодорожного мосту через річку Західний Буг на переході «Ягодин - Дорогогуськ» дозволить зекономити 5,6 мільйона екю з державного бюджету. Бо ці кошти виділяє Європейський союз у рамках програми «Тасіс».

Народні депутати ратифікували низку інших міжнародних угод, прийняли деякі законодавчі акти, а також розглянули питання, пов'язані з організацією роботи Верховної Ради.

Володимир КОРОЛЮК.

Земля — не трактор, під заставу не годиться

Ранкове й денне засідання 21 квітня

Першим розглянуто проект закону про іпотеку (повторне перше читання). За мало кому зрозумілим терміном «іпотека» (тобто застава нерухомого майна) сьогодні стоять надто важливі проблеми. Власне, йдеться про те, вказували депутати, чи не призведе введення в дію цього законопроекту до менджування землею. Народний депутат Віктор Суслов у співдоповіді зазначив, що на операції з іпотекою мають право лише громадяни України, а на іноземців воно не поширюється.

Катерина Ващук звернула увагу, що земля є не нерухомим майном, а народною власністю, тому ставити її в один ряд з хатою чи з трактором принаймні неетично.

Другим розглянуто проект постанови про визнання такою, що втратила чинність, постанови Верховної Ради «Про створення телерадіоорганізації суспільного мовлення України».

Народний депутат Михайло Павловський доповів про запропонований ним проект закону про внесення змін до Закону України «Про загальний військовий обов'язок і військову службу» (щодо створення військових навчальних підрозділів на комерційній основі).

З цим законопроектом певною мірою перегукується наступний —про внесення змін до деяких законів України (щодо проходження служби в міліції, державній пожежній охороні та податковій міліції). Ідеться про надання відстрочки від військової служби працівникам міліції, податкової служби та пожежної охорони.

Далі ВР розглянула проекти законів: про внесення змін до Кримінального кодексу України, Кодексу про адміністративні правопорушення (щодо відповідальності за невчасну виплату заробітної плати); про внесення змін до закону «Про трансплантацію органів та інших анатомічних матеріалів людини»; про контроль Верховної Ради за станом виплати пенсій, інших соціальних виплат, фінансування соціально-побутового та матеріального забезпечення інвалідів.

Іван ДМИТРЕНКО.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Спроба реваншу

Прогнозний коментар

У недавньому інтерв'ю кореспондентові Бі-бі-сі Леонід Кучма, відповідаючи на запитання, чи думає він про якогось наступника, сказав: «Я про себе думаю, а іншим не раджу цим займатися, щоб вони не зробили фальстарт». У цій відповіді — подвійний смисл: «про себе» — у розумінні не вголос або «про себе» — у розумінні про самого себе. Либонь, перше. Та ще раніше, коли тільки зароджувалися ініціативні групи з проведення референдуму, радник Президента, народний депутат України Олександр Волков заявив, що Леонід Кучма, мовляв, цілком може претендувати на третій президентський термін. Інакше кажучи, Олександр Михайлович заздалегідь, іще до референдуму, заявив про майбутні зміни до Конституції, бо в ній сказано: «Одна й та сама особа не може бути Президентом України більш як два терміни поспіль».

Усю драматургію розписано як по нотах. Чотири винесені на всенародне голосування запитання, на які одержано позитивну відповідь, — це лише прелюдія. А сама п'єса — попереду. І про її пів- або чвертьфінал заявив уже сам Президент Леонід Кучма 16 квітня, у день всеукраїнського референдуму. Він сказав: «Це має бути не останній референдум». Логічно. Насмілюся припустити, що знайдуться бажаючі скористатися «підказкою» Конституційного Суду, який скасував питання: «Чи згодні ви з тим, що Конституцію має приймати всеукраїнський референдум?» Визнаючи таке запитання неконституційним, судді зауважили, що спочатку слід запитати народ, чи задоволене його нині чинна Конституція. І, щоб ви не сумнівалися, запитають. Логічно продовжити смисл «підказки»: буде запропоновано запитання про прийняття нового Основного Закону і про прийняття його на референдумі. Відповіді можна гарантувати: народ «скаже» три «так». У принципі ініціатори минулого референдуму намагалися заощадити державні кошти, заклавши у скасованому КС запитанні одразу три, й упевнено сподівалися одержати три відповіді «так». Але примхлива прима юриспруденція не любить, коли на ній хтось намагається заощадити. Лише тому, хто витратиться, вона подарує насолоду. Краса потребує коштів і часу. Тобто, щоб одержати бажане, треба вкласти ще кошти на референдум, і, природно, це потребуватиме часу. Тому не варто дивуватися, що вже в найближчому майбутньому з'являться ініціативні групи з організації референдуму із згаданим переліком запитань. Однак спершу парламентові все-таки доведеться прийняти новий закон про всеукраїнський референдум. Президент не зволікатиме з його підписанням.

Та головна дія акту першого цієї п'єси, безперечно, — звернення суб'єктів законодавчої ініціативи (150 народних депутатів або Президента України) до Конституційного Суду по висновки щодо конституційності законопроектів з питань, затверджених всеукраїнським референдумом. Така вимога статті 159 Конституції України: Верховна Рада розглядає законопроект про зміни до Конституції лише за наявності висновку КС. Поки що не прогнозуватимемо, що саме буде закладено в законопроекти їх творцями. Це окрема тема. Припустімо, що Конституційний Суд дасть з усіх поданих законопроектів позитивні висновки. Та нагадаємо, що іще під час підготовки до референдуму експерти, фахівці з конституційного права, зазначали: в разі внесення змін до Конституції з чотирьох питань доведеться змінити більш як 40 статей Основного Закону... Тож або почати, а там воно й піде. От і прийде час сказати: а чому б не запитати в народу про необхідність нової Конституції, мовляв, ними перекроюють на чверть, із 161 статті 40 зазнають змін. Тут же «в кущах» уже напоготові будуть ініціативні групи... І все закрутиться-завертиться. Проект нової Конституції також готовий. Нове — добре забуте старе, тобто президентський проект, не прийнятий парламентом 1996 року. Там є все: від двопалатного парламенту до розширення переліку підстав, з яких президент може розпустити парламент. Залишається викинути з того проекту статтю про два терміни президентства для тієї самої особи. І винести проект «на вимогу народу, що висловив свою волю під час референдуму», ще на один тріумфальний референдум. От і справдиться прогноз Олександра Волкова... Ніхто й не згадає, як приймали Конституцію України 1996 року, як Президент Л. Кучма винуватив себе перед депутатами за не надто коректні методи прискорення конституційного процесу. Реванш буде взято.

А там, дивись, і черговий бюджет нависне над Верховною Радою. Не прийме протягом трьох місяців — розпуск гарантовано. У принципі він уже навис. Коли зважити, що Кабмін не пізніш як 15 вересня має подати до Верховної Ради проект бюджету на 2001 рік, то, природно, не пізніше червня парламент муситиме розглянути проект і прийняти бюджетну резолюцію. Та це поки що не обговорюють. Ідеться ще про бюджет-2000. Президент визначив як першочергові 43 законопроекти. Вони спрямовані на збільшення надходжень до бюджету й розширення податкової бази.

Та чи буде час у парламенту приймати економічні закони, якщо невтримно насувається вал конституційних змін і доповнень? Загроза парламентові полягає саме в тому, що він ризикує поринути у політдебати. А в кущах стоятиме рояль, на якому зіграють останні похоронні акорди. Німа сцена. Завіса.

Світлана ПИСАРЕНКО.

Згадуючи Гетьмана

Пам'ять

Сьогодні минає два роки з часу підступного вбивства народного депутата України, фінансиста від Бога, заслуги якого перед Україною важко перелічити, Вадима Петровича Гетьмана. Він мав своє особисте бачення кожної проблеми, завжди обстоював національні інтереси. Можливо, саме це й стало причиною вбивства.

Убивцю досі не знайдено. Як і тих, хто спрямував руку кілера.

Згадуючи Вадима Гетьмана, не забуваймо ідей, які він висловлював. В одному з останніх інтерв'ю Вадим Петрович зазначав: «Україна гідна справедливої податкової системи, яка дозволяє керівникові підприємства турбуватися про своїх співробітників і підвищувати їм платню, не порушуючи законів. Системи, за якої розмір податків заохочує створення все нових і нових робочих місць. Системи, за якої податки не запроваджуються заднім числом, але приймаються лише після обговорення з представниками ділових кіл, які несуть тягар відповідальності за майбутнє національної економіки. Системи, за якої самі підприємці, а не тільки держава, зацікавлені фінансувати наукові розробки, зберігаючи і розвиваючи тим самим величезний науковий потенціал України. Системи, за якої українським підприємцям не доведеться міркувати над тим, як вивезти свій капітал за кордон, а про те, як вигідно розвивати виробництво у своїй країні. Системи, за якої підприємці не витрачали б більшу частину свого часу на пошук засобів, як перехитрити державні податкові органи, а просто вчасно сплачували б податки до бюджету. Системи, за якої зібрані з українських громадян податки не розтринькувались би бездарно, а дійсно використовувались на соціальну реабілітацію незаможних верств населення, на боротьбу зі злочинністю та підтримання безпеки країни. Лише справедлива і стабільна податкова система здатна забезпечити процвітання незалежної України!»

Втілення цих ідей стане найкращою пам'яттю Вадиму Петровичу Гетьманові.

Діалог — на нових засадах

«Саме зараз, коли в Росії обрано нового Президента, Україна повинна вийти на якісно нові відносини з Російською Федерацією. Вони будуватимуться із урахуванням задекларованого в посланні Президента України до ВР та в Програмі діяльності уряду прагнення України до вступу до ЄС, та братимуть до уваги рівень особливого партнерства між Україною та НАТО», — йдеться в заяві фракції Українського Народного руху з приводу візиту в. о. Президента РФ В. Путіна.

Якісно нові відносини, на думку фракції УНР, можливі лише тоді, коли діалог між країнами буде не традиційно односторонній, а все-таки двосторонній. Його ознаками, як сказано в заяві, мали б бути: початок офіційних переговорів про терміни та порядок повернення Росією понад 100 млрд. доларів заощаджень українських громадян, що вилучені з рахунків українських банків у 1991 році московським урядом; перегляд дискримінаційної для України ціни на російський газ; початок попередніх консультацій про порядок виведення Чорноморського флоту Росії за межі України, делімітація та обов'язкова демаркація україно-російського кордону; припинення практики створення російською стороною перешкод економічним зв'язкам між країнами тощо.

«За умови запровадження діалогу між Києвом та Москвою на нових засадах, які забезпечать розв'язання наведених вище проблем, ілюзорне «стратегічне партнерство», декларoване обома сторонами довгі роки, може перетворитися на практику справжніх дружніх відносин між двома великими країнами-сусідами», —йдеться в заяві.

Кому перейшов дорогу Котик?

Журналістське розслідування

Дворічне протиборство працівників правоохоронних органів Кам'янця-Подільського переможців не виявило.

Конфлікт негативно вплинув на авторитет працівників прокуратури, відділу боротьби з організованою злочинністю (ВБОЗ) і відділення карного розшуку.

Який же котик перебіг дорогу правоохоронцям?

Дійові особи...

Віктор КОТИК, старший слідчий Кам'янець-Подільської міськпрокуратури. Головна мішень для нападу. 33 роки, одружений, сину 4 роки.

У прокуратурі міста, де він відпрацював п'ять років, досі не можуть змиритися з жорстким вироком суду, не вірять у винуватість колеги.

— Віктор розслідував найзаплутаніші справи, —зазначає помічник прокурора міста Микола Шешуряк. — Протягом 1995—1998 років у нас, зокрема, не було жодного нерозкритого вбивства.

Тут пам'ятають трагедію, під час якої загинули двоє міліціонерів. Тоді їхні колеги, заприсягнувши на могилі загиблих знайти вбивцю, поспішили відрапортувати про дотримання слова.

Слідчий прокуратури Котик мав свою версію, а тому не притягнув до відповідальності «кандидатуру» вбозівців, і невдовзі вийшов на справжнього вбивцю.

Це був перший «ляпас», який став причиною неприязних стосунків. Утім, як стверджує Віктор Котик, зовсім не безхмарні були у нього стосунки і з двома членами слідчої групи, яка пізніше розслідувала справу з обвинувачення його в хабарництві.

— А коли Віктору доручили розслідування справи щодо незаконних дій працівника ВБОЗу, —розповідає начальник відділу Хмельницької міської прокуратури Олег Бохер, — ситуація вкрай загострилася. Котик оперативно і високопрофесійно провів першочергові слідчі дії, порушив кримінальну справу, взяв під варту офіцера.

Згодом за рішенням облпрокуратури Олегу Васильовичу довелося самому завершувати справу, вінцем якої став обвинувальний вирок.

— Під час слідства, — веде далі Бохер, — Віктор не раз казав мені про тиск на нього, спробу підкупити, шантаж і погрози. «Відступися, — казали, — інакше теж сидітимеш на нарах». Незговірливість Котика сильних світу цього дратувала.

Тодішній старший слідчий облпрокуратури Бохер і на собі відчув пресинг тих, кому хотілося пустити справу на гальмах: за ним тягнувся «хвіст», його прагнули «підгодувати», йому натякали на наслідки такої неприступності.

Олексій КУЦ, старший уповноважений відділення карного розшуку міськвідділу міліції, 32 роки, одружений, має дитину. Активний помічник Котика в розкритті тяжких злочинів.

— Таких професіоналів ще треба пошукати, — каже начальник відділення карного розшуку Ігор Луговий. —Не мені вирішувати, винен чи ні Олексій, але претензій до його роботи у керівництва не було.

Валентин БАБУШКІН, оперуповноважений відділення карного розшуку міськвідділу міліції, 23 роки. В органах правопорядку служив кілька місяців. Юнак тільки спинався на ноги — у професійному і побутовому сенсі. Збирався одружитися. Як оперативний працівник сприяв розкриттю злочинів, які були у впровадженні, зокрема у слідчого Котика.

...та виконавці

Андрій ГРЕЛЬ, один з головних свідків у справі про хабарництво, 25 років, одружений, освіта вища. У матеріалах слідства у квітні 1998-го зазначалось, що з його боку було «намагання зґвалтувати» Надію Крамову (прізвище змінено. — Авт.) в її квартирі.

У листопаді 1998-го засуджений Кам'янець-Подільським міським судом за крадіжку й умисне пошкодження майна на три роки позбавлення волі з відстрочкою виконання вироку. З-під варти звільнений у залі суду. Його співучасника за той самий злочин позбавили волі на чотири роки з відбуттям покарання в колонії суворого режиму.

Роман САФРАНЧУК, свідок. Як зазначено в обвинувальному висновку у «справі Котика», у грудні 1997-го зґвалтував Віру Мозир (прізвище змінено. — Авт.). Оскільки жертва і насильник розкурили люльку миру, після чого Віра про зґвалтування не заявляла, кримінальну справу не порушували.

У селі Колодіївка, куди хлопець їздить до бабусі, його характеризували вкрай негативно.

Олександр та Ігор БОБРОВИ, свідки. У січні 1980-го підозрювалися у зґвалтуванні неповнолітньої Лариси Болтівець (прізвище змінено. — Авт.)

У серпні 1999 року братів Бобровых за крадіжки і умисне пошкодження майна засудили до трьох років позбавлення волі кожного з відстрочкою виконання вироку. Котика, зазначимо наперед, заарештували 1 червня позаторік.

Олександр ЄРМЕНЧУК, свідок. За фахом — учитель.

«... до уроків ставився несерйозно, траплялися пропуски занять нібито з причин хвороби... Авторитетом учнів та батьків не користувався. Причиною такого ставлення до нього було зловживання спиртним, а звідси Єрменчук О. О. був здатний сказати неправду...»

(Із характеристики).

Слідством установлено...

Арешт офіцера ВБОЗу сколихнув не лише Кам'янець-Подільський. Хто смів? За яким правом?

Смів старший слідчий міськпрокуратури Віктор Котик, який діяв винятково за законом.

— Ситуація виявилася такою серйозною, а погрози і шантаж на адресу Віктора такими відвертими, що прокурор міста змушений був клопотатися про передачу справи до обласної прокуратури, — розповідає Анжела Котик, дружина і адвокат засудженого.

Тоді і очолив слідство Олег Бохер, залишивши Віктора у складі групи. Вони оперативно, суворо дотримуючись закону, вели справу до логічного кінця. Незважаючи на провокації, шантаж і тиск.

А тим часом в обласному управлінні боротьби з організованою злочинністю порушили справу за фактом одержання Котиком... хабара. Віктора затримали, згодом санкцію на арешт дав Київ, куди їздили хлопці-міліціонери, й змінили...

Одне слово, машина запрацювала. А завелася вона, що називається, з півоберту — після заяви Греля. Він повідомив знайомому працівникові ВБОЗу про те, що Котик вимагає від нього тисячу доларів за непритягнення його до кримінальної відповідальності.

Сталося це 28 квітня 1998 року. А 1—2 травня (!) до відділу боротьби з організованою злочинністю Кам'янця-Подільського, треба гадати, стояла черга свідків з власноручно написаними заявами. Так, принаймні, стверджує слідство: Сафранчук, мовляв, брати Боброви, Мозир, Болтівець та їхні батьки у ті травневі свята добровільно свідчили про сяких-таких Котика, Куца, Бабушкіна. А про їхнє притягнення до відповідальності почули... на базарі. Буцімто ця трійця під слушним приводом закрити справу про зґвалтування вимагала від сексуально невитриманих відкупні.

А насправді? Насправді 1 і 2 травня від майбутніх свідків брали відповідні свідчення відповідними методами.

«Дуже прошу редакцію розібратися в ситуації, до якої я і мої сини причетні не з власної волі. На початку травня в мою відсутність моїх синів, один з яких неповнолітній, забрали в міліцію і допитували до півдругої ночі. Потім допитували мене, залякували, що посадять синів. Я заплуталась і під тиском написала заяву під диктування слідчих ВБОЗу. Свідчення давала недобровільно і неправдиві, бо боялася за синів. Насправді грошей Котику, іншим не давала. Знаю, що давати Єрменчук збирав для потерпілої Болтівець».

(З листа Ольги Бобрової).

«Мій син разом з Єрменчуком й іншими підозрювався у зґвалтуванні Болтівець. Єрменчук-старший домовився з батьком дівчини про 15 тисяч доларів, які рідні хлопців мають зібрати для придбання квартири сім'ї Болтівець. Потім сума впала: вимагали по 600 доларів. Я віднесла гроші Єрменчуку, оскільки дуже боялася за сина, який, між іншим, присягав, що ніякого злочину ні він, ні хлопці не скоювали. Мовляв, сама Болтівець, що займається проституцією, вирішила нагріти руки на шантажі. А потім слідчі «вмовляли» мене підтвердити, що давала хабара Котику, у чому, начебто, зізналися усі батьки. Я ж на слідстві і в суді стверджувала, що про хабар не йшлося. Недавно взнала, що свідчення в суді перекрутили і вийшло, що ми обмовили Котика і Бабушкіна. Хочу, щоб совість була чиста, тому заявляю: жодних хабарів нікому не давала. Єрменчук збирав гроші потерпілій, а куди дів — не знаю».

(З листа М. М.)

Таких свідчень у листах і на аудіоплівці я під час журналістського розслідування зібрав майже два десятка.

Скажімо, щоб допитати Мозир, міліція 1 травня подалася за кілька десятків кілометрів у село і там під пильним оком камери відбирала свідчення у неповнолітньої та її подруги. Батьки майже п'ять годин чекали в коридорі сільради. Жертва насильства готова була підписувати що завгодно, аби дяді міліціонери, борони Боже, не сказали матері про зґвалтування, не повідомили в технікум...

«Я писала заяву власноручно, але під тиском працівників міліції, які приїхали до мене і допитували до дванадцятої ночі, — пише в листі до редакції мама Будовицького. — Гроші віддала Єрменчуку, як він казав, для потерпілої. Хай вибачить мене Віктор за неправду проти нього».

На суді плакали, втрачали свідомість і відверто насміхалися...

Про це казали мені ті, кого допитували в Тернопільському облсуді. На ньому практично всі зізналися, що давали неправдиві свідчення на попередньому слідстві. Лише Єрменчук, Грель та Сафранчук вперто повторювали, що гроші збирали для підсудних.

А що сталося б, якби колегія з кримінальних справ на чолі з суддею Б. Королюком прислухалася до діаметрально протилежних свідчень?

Тоді шановний суд дізнався б, що хабар у машині Котика в присутності медексперта, Куца і Мозир не могли дати, бо того дня власне і машини у Віктора не було. Як розповідав мені автомайстер В. Семенюк, автомобіль Котика стояв у нього на ремонті. До того ж судмедексперт Ільницький стверджує, що за ним додому ніхто з вищевказаних не приїжджав і в жодній машині з ними він не сидів.

А взяти факт обміну 2000 доларів, які призначалися начебто для Котика. Мало того, що гроші не могли бути обмінені об 11-й годині, оскільки пункт працює з 16-ї, та й сума, вказана «потерпілими», не збігається з даними банку. Того дня, за його довідкою, обмінено було не дві тисячі, а лише 370 доларів.

Сафранчуки скаржилися суду: мовляв, щоб дати хабара, продали трикімнатну квартиру, дві сім'ї тепер туляться в двох кімнатах, залізли в боргову яму. І скромно змовчали, що напередодні купили доньці однокімнатну квартиру, а отже, живуть родини порізно. Таких «неточностей», розбіжностей — безліч. Та жоден із сумнівів суд не трактує на користь Котика та його товаришів по нещастю. Навпаки: хоч би хто що казав, спростовуючи дані слідства, суд брав до уваги лише свідчення Греля, Сафранчука, Єрменчука... Водночас колегія, схоже, найменше прагнула з'ясувати елементарне: хто особисто давав, і що тому доказ, хабарі Котику, Куцу, Бабушкіну? Де ті гроші, врешті-решт?

Відомо одне: відеокасета, яка мала засвідчити передачу грошей, зі справи зникла, оригінал аудіокасети невідомо в кого, гроші «для Котика» підкинуто в машину Куца, а відбирали у сторонньої людини... Одного з понятих міліція Хмельницького й досі шукає за тією адресою, яку вказав у протоколі слідчий...

Натомість тяжкохворих Котика і Куца засуджено відповідно до 10 й 4,5 року, а Бабушкіна — до 3,5 року позбавлення волі у ВТК посиленого режиму. Свідки, як ви зрозуміли, відбулися переляком. Їхні свідчення зіграли, схоже, не останню роль.

Іван ІЛЛЯШ.

Хмельницька область.

Замість коментаря

Пленум Верховного Суду України роз'яснив судам, що у випадках незаконної відмови в порушенні або безпідставного закриття справи щодо осіб, які давали хабарі, їх співучасників і посередників у хабарництві суд зобов'язаний сам порушити проти них кримінальну справу і надіслати її в повному обсязі на додаткове розслідування.

Наскільки об'єктивно і повно тернопільчани розглянули цю резонансну справу, з'ясує той самий Верховний Суд.

Судді вищої судової інстанції України не раз демонстрували повагу до його Величності Закону і прав людини, високий професійний рівень і громадську свідомість.

Нехай так буде і цього разу!

Принципового слідчого позбулися, назвавши його хабарником

№1 1981 — 1990

Напередодні ш… свободи й розч…

Радянський спосіб застосування фі…

Чи любили ми СРСР, який втратили?

«Заперечення саме і є рушієм будь-якого РУХУ (вид. В. А.): поділ на протилежності, їх боротьба і... досягнення першопочатку, але такого, що перебуває на вищому ступені розвитку». Цю абеткову гегелівську істину добре знали й ті, хто й досі не змирився з розвалом Радянського Союзу, і ті, хто всім своїм життям сприяв тому історично неминучому процесу. Протиборство представників цих двох непримиренних таборів визначило зміст 80-х років.

А якщо говорити про широкий загал, то він жив буденним радянським життям і не ускладнював собі існування думками про минуле чи майбутнє своєї країни, зрештою і власної родини.

Більшість радянських людей (у тому числі й жителів УРСР) існуючий лад ототожнювали з собою. Вони у кращому разі мали лише туманне поняття про голодомор, політичні репресії сталінських часів, афганську війну...

Але живий думає про живе

Наприкінці 80-х років УРСР виробляла 5704 кВт-год електроенергії (на душу населення), добувала 105 кг нафти (разом з газовим конденсатом), 3480 кг вугілля, виплавляла 1059 кг сталі, добувала 2121 кг залізної руди, вирощувала 989 кг зернових і зернобобових культур тощо. Ці показники або відповідали, або перевищували показники, досягнуті в передових країнах світу.

Разом з тим радянські люди добре знали, що таке нестача товарів широкого вжитку, за якими доводилось простоювати в довгих чергах. Левову частку виробленого національного доходу «з'їдав» ВПК (військово-промисловий комплекс), розвиток якого був першочерговим завданням керівництва СРСР.

Ось чому паралельно в основному позитивному ставленні до радянської системи існував рух невдоволених життям в СРСР і в УРСР. Навіть серед партійних лідерів УРСР зростало невдоволення монополією Москви на ухвалу рішень. Інтелектуальний рух опору радянській системі згуртовував у своїх рядах інтелігенцію.

Не випадково зарубіжні й навіть радянські експерти й соціологи 80-х років констатують, що в Україні рівень невдоволення вищий, ніж у СРСР загалом.

В чому були причини невдоволення? Про це мовчали лідери КПРС, аналітики, історики...

«Імперіалізм постійно тисне на соціалістичні країни...»

Так сказано в постанові ЦК КПРС «Про 80-річчя Другого з'їзду РСДРП» 1983 року. Щоб послабити цей тиск, лідери КПРС не пропонували докорінних економічних реформ для поліпшення добробуту народу, а зводили все до «прорахунків в ідеологічній роботі».

Майже 5 мільйонів радянських людей було залучено до партійно-пропагандистської діяльності, вони виконували обов'язки агітаторів та лекторів. Більшість інтелігенції (а це знову мільйони людей!) була учасником процесу тотального охоплення радянською ідеологією населення СРСР.

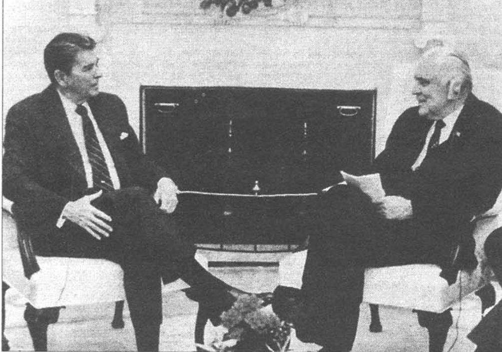
Ситуація дедалі гіршала. 1982 року кошик звичайних щотижневих покупок (у Вашингтоні для цього було потрібно працювати 18 годин) у Києві коштував майже 53 години праці.

Плата за житло в СРСР була однією з найнижчих у світі, але одержати квартиру в СРСР було важко — нерідко в двокімнатному помешканні жили по три покоління однієї родини (дідусь, бабуся, їхні діти і внуки). Україна за рівнем споживання входила до першої п'ятірки радянських республік. Сприяло поліпшенню добробуту українських громадян і втілення в життя кроків українського уряду — зарплата колгоспників на початку 80-х років зросла на 182 відсотки, в той час як промислових робітників — лише на 38. Пошук реакції на «постійний тиск імперіалізму на СРСР» підказала сама радянська дійсність.

10 листопада 1982 року помер Генеральний секретар ЦК КПРС Леонід Брежнєв. Юрій Андропов, який замінив його на посту лідера КПРС, був тяжко хворий і невдовзі теж помер. Менш як рік перебував біля керма СРСР і його наступник Костянтин Черненко.

Нарешті 11 березня 1985 року КПРС і СРСР очолив Михайло Горбачов, діяльність якого досі не здобула гідної оцінки. Якщо на Заході і в демократичних колах нашого суспільства його оцінюють дуже високо, то його колишні товариші по партії і противники демократії вважають обрання Михайла Горбачова на найвищий партійний пост найбільшою помилкою КПРС. Власне, й історія комуністичної партії поділяється на два періоди: до Горбачова й після. Зміни на вершинах московської комуністичної ієрархії не мали істотного впливу на офіційну політику в УРСР, де на посту першого секретаря ЦК КПУ залишався Володимир Щербицький.

Епосі Щербицького поклала край чорнобильська катастрофа (26 квітня 1986 року). Трагедія Чорнобиля спричинила гостру критику режиму. 1990 року Володимир Щербицький помер.

Р. Рейган і В. Щербицький. 1985 рік.

«І смерть як найвищий вінок»

Цей рядок Олега Ольжича — поета, знищеного фашистами, можна взяти епіграфом до некрологів видатним діячам українського руху опору тоталітарному режиму, що пішли з життя у 80-ті роки.

1984 року померли письменник Борис Антоненко-Давидович (репресований у тридцяті роки), у брежнєвських концтаборах — правозахисники Олекса Тихий, Юрій Литвин, Валерій Марченко. Наступного року помер поет Василь Стус. В еміграції 1987 року закінчилося життя генерала-дисидента Петра Григоренка. Через рік у Києві помер переслідуваний Микола Лукаш.

Значні були і втрати української еміграції у 80-ті роки: кардинал УКЦ Йосип Сліпий — патріарх Української католицької церкви; Володимир Кубійович —головний редактор «Енциклопедії українознавства», Ярослав Стецько — голова проводу ОУН (бандерівців), Микола Левицький — президент УНР.

«Жовто-сині знамена затріпотіли на станції знов»

26 квітня 1989 року на мітингу пам'яті чорнобильської трагедії у Львові вперше у другій половині XX століття було піднято синьо-жовтий прапор.

Цій події передували інші, що наближали її.

1982 року в УРСР відзначили 1500-ліття Києва. Тобто наша столиця посіла гідне місце серед європейських міст і за політичним значенням, і за древністю походження.

1988 року Україна-Русь відзначила 1000-ліття Хрещення нашої землі.

8—10 вересня 1989 року відбувся Установчий з'їзд Народного руху України за перебудову. Головою Руху обрали поета Івана Драча.

28 жовтня Верховна Рада УРСР схвалила закон про державний статус української мови.

На початку 80-х років більш як 4 млн. етнічних українців вважали російську мову рідною. Це складне питання, але етнічний росіянин, наприклад, може вважати будь-яку мову рідною, але рідною для нього все-таки може бути лише російська. В таких суперечках відбувається підміна понять: рідна мова й мова спілкування. Тобто для тих українців, що визнають російську мову рідною, вона насправді є лише мовою спілкування. Мова як культуротворчий чинник для таких людей перестає існувати. В цьому одна з причин бездуховності, хвиля якої затопила все радянське суспільство.

З другого боку, з понад 10 млн. росіян, які мешкають в Україні, лише 0,3 відсотка з опитаних вважають українську рідною мовою.

«Першою (елементарною) умовою мого існування, як особистості, є право бути українцем (з усіма наслідками, що випливають звідси), — писав у заяві 1981 року із ув'язнення поет Іван Сокульський. — Все моє свідоме й несвідоме життя свідчить, що такого права, права на Україну, я не мав і не маю. Коли я у свої 25 років лише почав прозиратися через бюрократичні хащі, через зросійщене винародовлене оточення... мені відразу ж було почеплено ярлика «буржуазного націоналіста», виключено з університету, а трохи згодом, ніби якогось злочинця, конвойовано в Мордовію, пізніше — Володимирський централ...»

Туга за катарсисом

На початку 80-х років (власне 1983 року) закінчив своє земне життя видатний український поет, перекладач, есеїст Микола Бажан. Визнаний світом український інтелектуал (знав кілька європейських мов, мав енциклопедичні знання), він, здається, є характерною для доби постаттю. З одного боку, усім своїм творчим єством він був націлений на Європу (як писав Микола Хвильовий: «Європа — це досвід багатьох віків... Європа грандіозної цивілізації, Європа —Гете, Дарвіна, Байрона, Ньютона, Маркса і т. д., і т. п.»), а з другого — мусив постійно декларувати свою відданість радянській системі, в якій він прожив своє життя.

1975 року Поет відзначив 75-ліття. Він опублікував цикл поезій «Наш неповторний світ», де є такі рядки:

Хай спечені уста я ще раз притулю
До живодайного, як молодість, напою.
Настою споминів, і радості, й жалю,
Яким я жадібно зболілу душу гою...

Останні роки життя поета були роками тяжких роздумів, переосмислення прожитого. Він думав про свою «Пісню про Сталіна», про поему, присвячену Кірову («Безсмертя»). 1980 року Микола Бажан за порадою Олеся Гончара опублікував свій знаменитий нарис-каяття «Майстер залізної троянди», присвячений Юрієві Яновському, мабуть, найвидатнішому українському прозаїку XX століття. В післявоєнні роки переслідуваний Юрій Яновський, чиї романи перекладали в Європі ще в 30-ті роки, потрапив під шквал критики, навіть свого друга Миколи Бажана.

експірівських драм, арувань

лософського закону заперечення заперечення

7 нарисі «Майстер залізної троян-
Микола Бажан не тільки щиро
кається у зробленому, а й про-
ь прощення в друга за той біль,
й спричинив йому. Такого шек-
рівського звучання публіцистич-
о твору, на мій погляд, українська
ратура більше не знає.
Орій Яновський помер рано (в
роки). І от у холодну лютневу
1954 року Микола Бажан опи-
вся динці з труною друга.
ла глибока ніч, коли я лишився
я тебе сам, підійшов і глянув у
і заплющені всевидющі очі. Я
ив тобі стільки ще сказати. Не
иг. Не встигну виказати навіть
вчанням. Не поділюся з тобою
омовленим. Понесу в собі. В
ьші літа, до краю. Кінчилась
ь твоя. Кінчається путь моя. Ра-
ці. Болі. Тривоги. Піднесення...»
Бажана мучить свідомість, що він
спроможеться на такий рішучий
к, як Микола Руденко: покласти
тійний квиток. Його сповідь пе-
пам'яттю Яновського висловлює
ки цю з того, що лежить тя-
ем на сумлінні... Цей крик «зболі-
душі» — туга за катарсисом, яко-
не буде», — так писав про поета
ратурознавець Іван Кошелівець.

мооборона й опір осійських народів

Початок 80-х років розвивається
впливом нещодавнього святку-
ня 60-річчя СРСР. Здавалось би,
ейна дата мала б стати поштов-
до роздумів над долею країни,
виток якої різко загальмувався.
те цього не сталося. Радянські
логи й теоретики рухалися прок-
ним ще Сталіним руслом.
У СРСР, як відомо, склалася но-
сторична спільність людей — ра-
ський народ. Деякі товариші —
равда, дуже небагато — зробили
ого неправильні висновки. Вони
понують ввести до Конституції
ться о Конституцію СРСР
7 року — **В. А.**) поняття єдиної
нської нації, ліквідувати союзні
втономні республіки, аби різко
ежити суверенітет союзних рес-
ік, позбавивши їх права виходу
РСР, права на зовнішні зноси-
. Думаю, що помилковість таких
позицій ясна. Соціально-полі-
а єдність радянського народу
ім не означає зникнення націо-
них відмінностей... ми стали б
ебезпечний шлях, коли б штуч-
формували об'єктивний процес
ження націй». Це прочитані Л.
жнєвим рядки із проекту Кон-
уції. Зрозуміло, то була спільна
ка кремлівських ідеологів і тео-
ків.
тже, радянські лідери розуміли,
СРСР котиться до свого розпаду,
що це історична закономірність
імперії на землі врешті-решт роз-
ються — така їхня природа), цьо-
они не розуміли. Спроба рефор-
ння радянського суспільства
айлом Горбачовим лише приско-
руйнівні процеси, які активно
ивалися в більшості союзних
ублік. До того ж це закономір-
процес для всієї соціалістичної
еми: відбувся розпад Югославії,
єднання Чехословаччини на дві
жави, Німеччина, навпаки, об'єд-
ся, бо це — мононаціональна
на.

рошу не кинути призволяще ою маму»

87 року побачила світ антологія
асність», 1961—1985. Вибране».
З-поміж інших матеріалів в ній було вперше опубліковано уривки «З таборового зошита» поета Василя Стуса.

«Коли в нас забрано історію, культуру, весь дух, а натомість дозволено творити душу меншого брата? Невже ось таким холуйством можна прислужитися чомусь доброму? Тільки божевільний може сподіватися на те, що офіціальна форма національного життя може щось дати. Усе, що створено в Україні за останні 60 років, поточено бацилою недуги. Як може розвиватися національне дерево, коли йому врубано півкрони? Що таке українська історія — без історіків, коли нема ні козацьких літописів, ні історії Русів, ні Костомарова, Марковича, Бантиш-Каменського, Антоновича, Грушевського? Яка може бути література, коли вона не має доброї половини авторів? І авторів першокласних — таких, як Винниченко, Хвильовий, Підмогильний. Ось і маємо прозу колгоспних підлітків — один співучіший за другого, один солодший за другого. З мовою сільської бабусі, без «енька» й слова не промовить, тобто типову колоніальну літературу-забавку...

Власне, чи є українська інтелігенція? Думаю, що її немає взагалі, або вона молода і все недозріла. Український інтелігент на 95 відсотків чиновник і на 50 патріот. Отож він і патріотизм свій хоче оформити в бюрократичному параграфі, його патріотизм і не глибокий, і ні до чого не зобов'язує.

Прошу не покинути напризволяще мою маму, Стус Олену Яківну, 1900 року народження», — писав у своєму щоденникові Поет, відчуваючи свою близьку кончину.

Василь Стус помер 4 вересня 1985 року в Пермському (Російська Федерація) концтаборі.

Перший голова Руху поет Іван Драч. 1989 рік. Було про що подумати — і до того, і після.

Хроніка

■ 1980

20 серпня
Київ. Керуючись настановами вищого політичного керівництва України, Міністерство зв'язку УРСР видало розпорядження про глушіння радіостанцій «Голос Америки» (США), «Бі-бі-сі» (Великобританія), «Німецька хвиля» (ФРН)

26 вересня
Краматорськ. На заводі «Енергомашспецсталь» став до ладу найпотужніший у Європі автоматизований ковальський комплекс

■ 1981

квітень
Жданов. На заводі «Азовсталь» завершено спорудження електросталеплавильного цеху проектною потужністю 700 тис. т високоякісного металу на рік

9 травня
Київ. Урочисте відкриття меморіального комплексу «Український державний музей історії Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років» (автори — В. Бородай, В. Єлизаров, Ф. Сагоян та ін.)

■ 1982

березень
Харків. На турбінному заводі ім. Кірова введено в дію великий промисловий комплекс для серійного випуску атомних турбін потужністю 1 млн. кВт

8 травня
Київ. Вікриття обеліска місту-герою Києву

10 травня
Москва. Указ Президії Верховної Ради СРСР про заснування медалі «В пам'ять 1500-річчя Києва»

16 червня
Харків. З конвеєра тракторного заводу зійшов двомільйонний трактор

25 червня
Львів. Судова колегія у кримінальних справах засудила за антирадянську діяльність М. Гориня до 10 років позбавлення волі у ВТК особливого режиму і визнала його особливо небезпечним рецидивістом

■ 1984

10 грудня
Запорізька область. На Запорізькій АЕС дав струм перший енергоблок потужністю 1 млн. кВт

■ 1985

7 травня
Москва. ЦК КПРС ухвалив постанову про заходи для подолання пияцтва та алкоголізму

■ 1986

15 січня
Заява Генерального секретаря ЦК КПРС М. Горбачова про можливість повної ліквідації ядерної зброї протягом найближчих 15 років

26 квітня
Київська область. Аварія на четвертому енергоблоці Чорнобильської АЕС
Жданов. На комбінаті «Азовсталь» видав першу плавку найбільший у країні 400-тонний конвертор

3 травня
Футболісти київського «Динамо» вдруге виграли Кубок володарів кубків європейських країн

28 травня
«Правда» опублікувала виклад постанови ЦК КПРС про посилення боротьби з нетрудовими прибутками

■ 1987

4 червня
Москва. Постанова ЦК КПРС про заходи з підвищення ролі прокурорського нагляду у зміцненні соціалістичної законності та правопорядку

7—29 липня
Чорнобиль. Судовий процес над винуватцями аварії на Чорнобильській АЕС

Василь СТУС.

20 липня
Київ. Письменник О. Гончар звернувся до Генерального секретаря ЦК КПРС М. Горбачова з листом, в якому висловив тривогу щодо звуження сфери вжитку української мови, висловив ряд пропозицій, спрямованих на подолання хиб у галузі національно-культурної політики

■ 1988

червень — серпень
Святкування 1000-річчя хрещення Русі

4 серпня
«Правда» опублікувала повідомлення про чергове засідання Комісії Політбюро з додаткового вивчення матеріалів, пов'язаних з репресіями 30—40-х та початку 50-х років.

Ведучі рубрики:
Віталій АБЛІЦОВ,
Віталій ЖЕЖЕРА,
Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.

за якими доводилося простоювати в довгих чергах

«Голос України», 22 квітня 2000 року. № 73 (2320)

Золота Фортуна — Олімп міжнародного визнання

У березні 2000 року в столичному палаці «Україна» відбувся фінал VI Міжнародного Відкритого Рейтингу популярності та якості товарів і послуг «Золота Фортуна». За визначну державницьку діяльність та численні благодійні справи були вшановані керівники багатьох підприємств і організацій, банкіри, ректори найкращих вузів. Сьогодні ми продовжуємо знайомити читачів «Голосу України» з цими особистостями.

ЛУГАНСЬКИЙ ЕНЕРГЕТИЧНИЙ АЛЬЯНС — ПІДПРИЄМСТВО СТАБІЛЬНЕ

ОЛЕКСАНДР КИСЕЛЬОВ, президент ЗАТ «Луганський енергетичний Альянс», кавалер орденів «За Трудові Досягнення» IV ступеня та «За розбудову України» імені Михайла Грушевського IV ступеня

Упродовж останніх 4-х років визначну роль у забезпеченні народного господарства Луганської області природним газом відіграє «Луганський енергетичний альянс».

Лише в 1999 році за сприяння «Альянсу» промисловість області отримала більше мільярда кубічних метрів газу.

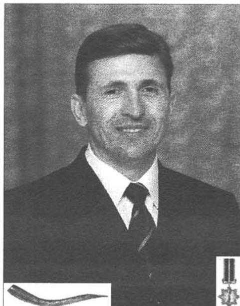
Слід відзначити керівника підприємства — Олександра Кисельова який докладає чимало зусиль, щоб «Луганський енергетичний альянс» працював динамічно.

Окрім забезпечення підприємств Луганщини природним газом, тут займаються також виробництвом конкурентноздатної продукції та оптовою торгівлею металопрокатом, продуктами переробки кам'яного вугілля, продукції машинобудування, гірничо-шахтного обладнання. Нині продукція металургійної промисловості експортується з Луганська до 46 держав світу.

Президент «Луганського енергетичного Альянсу» Олександр Кисельов приділяє велику увагу розширенню зовнішньоекономічних контактів. Так, укладено угоди з підприємствами Казахстану, Туркменії, Росії, інших держав про постачання до Луганської області природного газу. Зокрема, з представниками сусідньої Російської Федерації укладено важливу угоду щодо забезпечення Луганщини газом до 2010 року.

Величезну роботу керівника «Луганського енергетичного Альянсу» в напрямку відродження національної економіки по праву відзначено VI Міжнародним Відкритим Рейтингом популярності та якості товарів і послуг «Золота Фортуна».

ПЕРЕДОВЕ ПІДПРИЄМСТВО НАФТОРИНКУ УКРАЇНИ

ВАЛЕРІЙ КСЬОНЗЕНКО, генеральний директор ЗАТ «НАФТА-К», нагороджений орденом «За Трудові Досягнення» IV ступеня, Підприємство — переможець Рейтингу, володар «Кришталевого Рогу Достатку»

Закрите акціонерне товариство «Нафта-К» одне з найбільших підприємств України, що займається поставкою сирої нафти з подальшою її переробкою на вітчизняних НПЗ. «Від свердловини — до бензоколонки» — цей принцип, перевірений досвідом провідних нафтових компаній світу, взятий товариством «Нафта-К» за основу своєї діяльності. І не дивлячись на короткий час існування, підприємство зуміло зайняти одне з провідних місць на нафторинку України.

Значне місце в діяльності ЗАТ «Нафта-К» займає співробітництво з підприємствами агропромислового комплексу з питань забезпечення сільгоспвиробників нафтопродуктами. Розроблена та успішно виконується програма повного циклу виробництва, переробки та реалізації сільськогосподарської продукції.

Особливу увагу Товариство приділяє пошуку нових форм фінансування, розширенню дослідницьких робіт, особливо в акваторіях Чорного та Азовського морів. Майже весь прибуток підприємства йде на розширення виробництва, створення та практичну реалізацію нових програм.

КУПУЙМО УКРАЇНСЬКІ ТЕЛЕВІЗОРИ З МАРКОЮ «НЬЮ—ВІНД»

ВІКТОР БРЕЧКО, президент компанії «Нью-Вінд». Компанія — володар Почесного Диплома лауреата Рейтингу

Спершу фірма «Нью—Вінд» завоювала популярність серед вітчизняних споживачів тим, що допомогла їм ознайомитись із високоякісною продукцією визначних світових фірм SONY, PHILIPS, TOSHIBA, PANASONIK, DAEWOO, SAMSUNG, SHARP, FUNAI, LG.

Займаючись реалізацією побутової техніки і електроніки, комп'ютерного обладнання та кондиціонерів, компанія «Нью—Вінд» декілька років тому налагодила в Україні і виробництво телевізорів. Щоб досягти високої мети — стати вітчизняним виробником, керівництво компанії привезло із-за кордону в нашу державу найсучасніші технології.

Нині загальна потужність виробництва сучасних, зручних і красивих українських телевізорів складає 400 тисяч одиниць на рік. Про те, що фірма «Нью—Вінд» вирішила широкомасштабно займатися виробництвом телевізорів у нашій державі, красномовно свідчать цифри: за 10 місяців минулого року в Україні різними підприємствами було вироблено загалом 44806 телевізорів, з яких 18705 виготовила компанія «Нью—Вінд» — (42 проценти від загальної кількості). Слід підкреслити, що на 2000 рік фірма «Нью—Вінд» має грандіозні плани: передбачається виготовити 200.000 телевізорів.

Сьогодні українські телевізори з маркою «Нью—Вінд» коштують в межах однієї тисячі гривень, але керівництво компанії має намір знизити ціну, щоб задовольнити вимоги численних покупців.

ВИРІШЕННЯ ЖИТЛОВОЇ ПРОБЛЕМИ ДЛЯ МОЛОДИХ СІМЕЙ КИЄВА

ПЕТРО МИХАЙЛОВ, директор МЖК «Будінтер». Підприємство — володар Почесного Диплома лауреата Рейтингу

Яка молода родина не мріє про власне комфортне та зручне житло. А якщо воно збудоване якісно і здане в експлуатацію в строк — тоді для молодого подружжя радість подвійна.

Затишні квартири та будинки з чудовим, оригінальним оформленням з 1986 року пропонує своїм клієнтам МЖК «Будінтер». До речі, вже більше двох з половиною тисяч молодих сімей, дякуючи вищезгаданій будівельній організації, відсвяткували новосілля.

Варто підкреслити, що МЖК «Будінтер» займається реконструкцією старовинних будинків у столиці України, їх оздобленням, провадить ремонтні роботи у посольстві Італії, виконує функції генпідрядника, підрядника, інвестора, замовника... Неодноразові схвальні відгуки вдячних клієнтів свідчать про надзвичайно високу якість виконаних робіт.

Зайняти чільну позицію лідера серед будівельних організацій України підприємству допомогла цілеспрямована, виважена політика керівника МЖК «Будінтер» — Петра Михайлова. Саме він упродовж 10 років доклав усіх зусиль для того, щоб клієнти підприємство поважали, з ним рахувалися, і неодноразово зверталися за послугами.

Сьогодні Петро Михайлов як член Національної Ради з питань молодіжної політики при Президентові України Л. Кучмі та як радник Київського міського голови О. Омельченка з питань молодіжної політики робить все від нього залежне, аби житлові проблеми кожної молодої родини, яка звертається за допомогою, були вирішені якнайшвидше і в стислі строки.

АНТК «ДАНКО» ПРАЦЮЄ БЕЗЗБИТКОВО

СЕРГІЙ МОМОТ — президент АНКТ «ДАНКО», нагороджений орденом «За Трудові Досягнення» IV ступеня, Підприємство — переможець Рейтингу, володар «Кришталевого Рогу Достатку»

Акціонерне науково-комерційне товариство «ДАНКО» засноване академіями економічних і технологічних наук України, а також двома зарубіжними компаніями. Товариство має значний науковий потенціал і великий досвід розробки комп'ютерних програм. Воно спеціалізується на впровадженні нових організаційно-технологічних процесів у базовій галузі народного господарства, на спільній виробничій і зовнішньоекономічній діяльності.

В 1996 році «ДАНКО» придбало контрольний пакет акцій ВАТ «Єнакіївський металургійний завод» та взяло на себе функції власника цього підприємства, а також основного постачальника сировини, матеріалів, послуг та експортера металопродукції. Спільна діяльність АТ «ДАНКО» і Єнакіївського металургійного заводу, об'єднання виробництва та бізнесу дали позитивні результати.

Підприємство працює беззбитково. Тут вчасно виплачується заробітна плата. Минулого року завод перерахував майже 40 млн. грн. різних податків і платежів до бюджету.

ЗАВОД-ГІГАНТ З ПОВНИМ МЕТАЛУРГІЙНИМ ЦИКЛОМ

ВОЛОДИМИР БОЙКО, голова правління — генеральний директор ВАТ «Маріупольський металургійний комбінат ім. Ілліча», нагороджений орденом «За Трудові досягнення» IV ступеня, Підприємство — переможець Рейтингу, володар «Кришталевого Рогу Достатку»

Головні напрямки діяльності Маріупольського металургійного комбінату імені Ілліча — виробництво високоякісного сталевого листа для унікальних металевих конструкцій, нафтопровідні, бурильні, газо- і водопровідні труби, балони для зрідженого газу. На комбінаті вперше було освоєно виробництво танкової броні для легендарного Т-34.

Газопровідними трубами, виготовленими з металу комбінату, транспортується природний газ із Крайньої Півночі Росії до різних країн Європи та Азії. Комбінат — головний постачальник сертифікованого сталевого листа для суднобудування, єдиний в країні виробник оцинкованого холоднокатаного листа та автомобільних балонів для зрідженого газу. Продукцію експортує у понад 50 країн світу. На базі комбінату в Маріуполі розвивається важке машинобудування та цистернобудування. Комбінат постійно вдосконалює свою техніку і технологію. Залучаючи провідні зарубіжні фірми, нині реконструює стани гарячої та холодної прокатки для виробництва високоякісного автомобільного листа.

Золота Фортуна — Олімп міжнародного визнання

НА ІЛЛІЧІВСЬКОМУ МОРСЬКОМУ ТОРГОВОМУ ПОРТУ ПРАЦЮЮТЬ ЦІЛОДОБОВО

СТАНІСЛАВ СТРЕБКО, начальник Іллічівського морського торгового порту, нагороджений орденом «За Трудові Досягнення» IV ступеня. Порт — переможець Рейтингу, володар «Кришталевого Рогу Достатку»

Іллічівський морський торговий порт заснований у 1958 році. 12 миль відділяють порт від Одеси. Він один із найбільших на Чорному морі. Начальник порту — Станіслав Кирилович Стребко. Завдяки мудрості керівника та гнучкій політиці його управління, Іллічівський порт можна сміливо назвати сучасним міжнародним високомеханізованим торговим центром. Порт приймає будь-які крупнотоннажні судна з осадкою до 13 м, вантажопідйомністю понад 100 тисяч тонн. Працює цілодобово протягом року без припинення навігації взимку. Порт переробляє за рік майже 12 млн. тонн вантажів, основну номенклатуру яких становить різноманітна металопродукція, контейнери, тарно-штучні вантажі, великовагове обладнання, мінеральні добрива, зерно, рослинні олії та технічні рідини. Сьогодні за рахунок власних і зовнішніх інвестицій порт бурхливо розвивається. Будується сучасний контейнерний термінал, планується зведення олійного заводу, цементного та газового комплексів, ведуться великомасштабні роботи щодо модернізації та реконструкції об'єктів.

ЛІДЕР ГІРНИЧОРУДНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ВОЛОДИМИР ЧОРНОКУР, голова правління ВАТ «Суха Балка», нагороджений орденом «За Трудові Досягнення» IV ступеня. Підприємство — переможець Рейтингу, володар «Кришталевого Рогу Достатку»

Відкрите акціонерне товариство «Суха Балка» — провідне підприємство України з видобування залізної руди підземним способом.

Продукція «Сухої Балки» (аглоруда із вмістом заліза — 58 %) успішно реалізується як на внутрішньому ринку, так і за кордоном. Упродовж багатьох років споживачами підприємства є металургійні комбінати Австрії, Чехії, Болгарії, Польщі, Румунії, Словаччини та ін.

ВАТ «Суха Балка» серед вітчизняних підприємств у своїй галузі займає найпередовіші позиції. Велика заслуга в цьому голови правління Чорнокура Володимира Романовича. Пройшовши життєву школу від бурильника до відомого вченого, кандидат технічних наук, член-кореспондент Академії гірничих наук України Володимир Чорнокур виявився прекрасним організатором гірничорудного виробництва, зумів побудувати нові технологічні схеми і підняти своє підприємство на високі щаблі виробництва.

Нині колектив ВАТ «Суха Балка» має всі можливості нарощувати виробництво і співпрацювати з надійними партнерами на взаємовигідній основі.

АВТОТРЕЙДИНГ — СХОДЖЕННЯ ДО ВЕРШИН БІЗНЕСУ

ВІКТОР ІВАНЧЕНКО, голова правління АТЗТ «СП Автотрейдинг». Підприємство — володар «Кришталевого Рогу Достатку»

Компанію «Автотрейдинг» більшості наших співгромадян представляти не треба, бо це ім'я вже досить відоме в нашій країні. За час свого існування компанія домоглася провідного становища на автомобільному ринку України. Сьогодні компанія — один з найбільших автомобільних імпортерів країни, член Всеукраїнської асоціації автомобільних імпортерів і дилерів.

За оцінками аналітиків за підсумками 1999 року, АТЗТ «СП Автотрейдинг» входить до п'ятірки провідних автотрейдерів України за загальними обсягами продажу в рамках усіх представлених марок: «ВАЗ», «ГАЗ», «Skoda», «Fiat». Високопрофесійну діяльність компанії було відзначено Міжнародним Відкритим Рейтингом популярності та якості товарів і послуг «Золота Фортуна» як переможця у номінації «Найкраща автомобільна компанія 1999 року».

Політика компанії — надання повних та якісних послуг своїм клієнтам на етапі продажу автомобілів, і під час подальшого їх обслуговування на всій території України.

Динамізм та енергія голови правління, підтримані й посилені могутністю компанії, забезпечують її стрімкий розвиток. Сьогодні плани компанії такі ж масштабні, як і вже реалізовані.

ВИСОКА ЯКІСТЬ ПРОДУКЦІЇ ТА НАДІЙНІСТЬ ПАРТНЕРСЬКИХ ВІДНОСИН

ВІТАЛІЙ САЦЬКИЙ, голова правління ВАТ «Запоріжсталь», нагороджений орденом «За Трудові Досягнення» IV ступеня. Підприємство — переможець Рейтингу, володар «Кришталевого Рогу Достатку»

Металургійний комбінат «Запоріжсталь» — індустріальний гігант України. Це підприємство з повним металургійним циклом виробляє чавун, сталь, листовий прокат, гнуті профілі, жерсть, а також будівельні матеріали і товари широкого вжитку.

Комінат, єдиний в Україні, постачає холоднокатаний лист з нестаріючої сталі для автомобільної промисловості, білу жерсть для виробництва консервів, стрічки для інструментальної та машинобудівної промисловості, листи з нержавіючих і легованих сталей, шліфовані і поліровані листи, гнуті профілі.

Очолює колектив ВАТ «Запоріжсталь» голова правління, заслужений металург, лауреат Державної премії в галузі науки і техніки, академік, «Герой України» — Сацький Віталій Антонович.

Висока якість продукції, надійність партнерських відносин дають можливість мати постійних споживачів та розширювати географію поставок продукції комбінату.

Міжнародне визнання та повага, що завоювало ВАТ «Запоріжсталь» у діловому світі, підтверджено численними національними та міжнародними призами і нагородами за конкурентоспроможну та якісну продукцію, а також інтеграцію у світову економіку.

КИЇВСЬКА АКАДЕМІЯ ВОДНОГО ТРАНСПОРТУ — ВУЗ ПЕРСПЕКТИВНИЙ

ВАСИЛЬ МИХАЙЛОВ, ректор Київської державної Академії водного транспорту. Академія — переможниця Рейтингу, нагороджена «Кришталевим Мечем» та «Срібним Мечем у петлицю».

Сьогодні цей вуз готує фахівців з «Експлуатації суднових енергетичних установок», «Транспортного права», «Обліку та аудиту», «Монтажу і проектування суднових машин та механізмів», «Конструювання виробництва і технічного обслуговування радіотехнічних пристроїв», «Судноводіння та менеджменту організацій».

А нещодавно до цього вищого навчального закладу прийшло понад 40 процентів викладачів з прогресивними поглядами. Отож, навчальний процес в Академії провадиться за новими перспективними навчальними планами, з урахуванням досвіду міжнародних вузів морського профілю.

Нині тут існує тринадцять кафедр та три факультети. Загалом в Академії навчається близько 3000 студентів. 50 процентів студентів вчиться на бюджетній основі, а решта — за контрактом. Абітурієнтові тут запропонують очну та заочну форми навчання. А в майбутньому планується відкриття відділення дистанційного навчання. Така форма дозволить зменшити термін перебування студента у ВНЗ, обмеживши його лише часом, необхідним для проходження лабораторних, тренажерних занять та здачі іспитів.

Майбутнє морської освіти України — лише в інтеграції національної вищої морської освіти до міжнародного морського співтовариства навчальних закладів, — так вважає ректор Академії водного транспорту Василь Михайлов.

ВІДОМИЙ РЕКТОР ВІДОМОГО ВУЗУ

МИХАЙЛО ПОПЛАВСЬКИЙ, ректор Національного Університету культури і мистецтв, кавалер ордена «За розбудову України» імені Михайла Грушевського IV ступеня, володар «Кришталевого Рогу Достатку»

Спробуйте запитати будь-якого студента: «Кого з ректорів України ви знаєте?» І величезна кількість з них дасть конкретну відповідь — Михайла Михайловича Поплавського. Це дійсно так. Адже його не знати або не чути — просто неможливо. 70% опитаних респондентів вважають, що «Юний орел» з'являється на екранах домашнього телебачення упродовж 10 років, хоча відомо, що пісня «Юний орел» виникла лише восени 1996 року. До сьогоднішнього дня популярність відомого ректора не тільки не послабшала, а, навпаки, набула міцності і твердості.

У 1997 році Українською Студентською Спілкою, була започаткована почесна відзнака «Ректор року», яка базувалася на популярності і авторитеті керівників вузів та визначалася за результатами рейтингового опитування серед студентів вищих навчальних закладів України. Михайло Михайлович вже втретє був визначений кращим «Ректором року». За результатами Соціологічного дослідження Центру соціологічних досліджень Національного університету ім. Тараса Шевченка, проведеного у лютому 1999 року, Михайло Поплавський за рейтингом популярності серед студентської молоді Києва набагато випередив лідера ПСПУ Наталю Вітренко.

Все, що пишуть або говорять про Михайла Михайловича, є суцільною правдою. Ні для кого не секрет, наскільки нелегким був його шлях до визнання. Починаючи від незаконного зміщення з посади ректора до почесного звання «Кращого ректора України». Можна лише позаздрити тим, хто навчається під його керівництвом. Адже одразу почуваєшся впевнено, знаючи що знаходишся під захистом такої могутньої духом людини.

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПРОДАЖ НА АУКЦІОННИХ ТОРГАХ НАФТИ ТА ГАЗОВОГО КОНДЕНСАТУ

Відповідно до рішення аукціонного комітету від 18 квітня 2000 року проведення аукціону №1 з продажу нафти та газового конденсату перенесено на 27 квітня 2000 року. Аукціон відбудеться о 15-й годині за адресою: м. Київ, провулок Рильський, 10.

На аукціоні № 1 передбачається реалізувати запропонований обсяг нафти з таким розподілом по лотах та їх початковою вартістю:

Продавець № 1 - ВАТ «Укрнафта»

№ п/п	Обсяг нафти, що міститься в одному лоті тис.тонн	Кількість лотів, одиниць	Ціна за 1 тонну нафти (з ПДВ), гривень	Початкова вартість одного лоту (з ПДВ), гривень	Загальний обсяг нафти, тис. тонн	Загальна вартість нафти (з ПДВ), гривень	Умови транспортування нафти
Видобуток: НГВУ «Чернігівнафтогаз»							
1.	1	20	696,00	696 000	20	13 920 000	Трубопроводом
2.	1,2	1	696,00	835 200	1,2	835 200	до ЗАТ «Укртатнафта»
3.	3	2	696,00	2 088 000	6	4 176 000	
Всього :					**27,2**	**18 931 200**	
Видобуток: НГВУ «Охтирканафтогаз»							
4.	1	73	696,00	696 000	73	50 808 000	Трубопроводом
5.	2,8	1	696,00	1 948 800	2,8	1 948 800	до ЗАТ «Укртатнафта»
6.	3	2	696,00	2 088 000	6	4 176 000	залізницею
7.	0,55	36	696,00	382 800	19,8	13 780 800	
Всього :					**101,6**	**70 713 600**	
Видобуток: НГВУ «Полтаванафтогаз»							
8.	1	3	696,00	696 000	3	2 088 000	Трубопроводом до
9.	1,5	1	696,00	1 044 000	1,5	1 044 000	ЗАТ «Укртатнафта»
Всього :					**4,5**	**3 132 000**	
Видобуток: НГВУ «Долинанафтогаз»							
10.	1	2	696,00	696 000	2	1 392 000	Трубопроводом до
11.	1,5	1	696,00	1 044 000	1,5	1 044 000	АТ «НПК Галичина»
12.	0,5	31	696,00	348 000	15,5	10 788 000	автотрансп. на АТ «Нафтохім.
13.	0,6	1	696,00	417 600	0,6	417 600	Прикарпаття»
Всього :					**19,6**	**13 641 600**	
Видобуток: НГВУ «Бориславнафтогаз»							
14.	1	1	696,00	696 000	1	696 000	Трубопроводом до
15.	1,4	1	696,00	974 400	1,4	974 400	АТ «НПК Галичина»
16.	0,53	7	696,00	368 880	3,71	2 582 160	залізницею
Всього :					**6,11**	**4 252 560**	
Видобуток: НГВУ «Надвірнанафтогаз»							
17.	1	5	696,00	696 000	5	3 480 000	Трубопроводом до
18.	1,15	1	696,00	800 400	1,15	800 400	АТ «НПК Галичина»
19.	0,55	7	696,00	382 800	3,85	2 679 600	залізницею
Всього :					**10,00**	**6 960 000**	
РАЗОМ:					**169,01**	**117 630 960**	

Умови поставки:

1. Продавець проводить продаж нафти на умовах франко-резервуар нафтозбірного пункту НГВУ.
2. Оплату за транспортування нафти трубопроводним транспортом здійснює покупець.
3. При транспортуванні нафти залізницею поставку цистерн та оплату за налив нафти в цистерни здійснює покупець.
4. При транспортуванні нафти автомобільним транспортом оплату за транспортування та налив нафти в автоцистерни здійснює покупець.

На аукціоні № 1 передбачається реалізувати запропонований обсяг газового конденсату з таким розподілом по лотах та їх початковою вартістю:

Продавець № 1 - ВАТ «Укрнафта»

№ п/п	Обсяг конденсату, що міститься в одному лоті тис.тонн	Кількість лотів, одиниць	Ціна за 1 тонну конденсату (з ПДВ), гривень	Початкова вартість одного лоту (з ПДВ), гривень	Загальний обсяг конденсату, тис. тонн	Загальна вартість конденсату (з ПДВ), гривень	Умови транспортування конденсату
Видобуток: НГВУ «Полтаванафтогаз»							
1.	0,55	3	930,00	511 500	1,65	1 534 500	залізницею
2.	0,35	1	930,00	325 500	0,35	325 500	
Всього :						**2,00**	**1 860 000**

Умови поставки:

1. Продавець проводить продаж конденсату на умовах франко-резервуар нафтозбірного пункту НГВУ.
2. При транспортуванні конденсату залізницею поставку цистерн та оплату за налив конденсату в цистерни здійснює покупець.

Сплата учасниками аукціону попередніх внесків здійснюється на розрахунковий рахунок №26006303118602 в АКБ «Київ-Приват» м. Києва, МФО 300164 код ЄДРПОУ 21555127.

Заявки за встановленою формою прийматимуться від підприємств та організацій з 9-ї до 18-ї години до 26 квітня 2000 року включно.

Додаткова інформація: тел/факс: (8-044) 225-3284, 228-2850, 228-2368, 224-5205, 293-1486 та http://www. ukrse. kiev. ua/energo.

Аукціонний комітет.

Шановні акціонери!

Правління ВАТ «УкрНДІпродмаш»

повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 14 червня 2000 року об 11-й годині за адресою: м. Київ, вул. Дегтярівська, 48, кімната № 509.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління про результати діяльності товариства в 1999 році та основні напрями діяльності на 2000 рік.
2. Звіт директора дочірнього підприємства про результати діяльності підприємства в 1999 році та основні напрями діяльності на 2000 рік.
3. Звіт спостережної ради.
4. Висновок ревізійної комісії.
5. Затвердження порядку розподілу прибутку за 1999 рік та плану розподілу прибутку на 2000 рік.
6. Про внесення змін до статуту та внутрішніх положень товариства.
7. Про затвердження контракту з головою правління.
8. Про зміни в складі спостережної ради.

Для участі у зборах акціонерам необхідно мати із собою документ, що посвідчує особу, а для довірених осіб — додатково доручення на право голосування. Реєстрація акціонерів 14 червня 2000 р. з 9.00 до 10.30.

Телефон для довідок: 213-82-23.

Правління.

Арбитражный суд Донецкой области (340105, г. Донецк, бульв. Пушкина, 34) возбудил дело о банкротстве предприятия: шахта «Димитрова», дело 18/386Б, Донецкая область, г. Димитров, ул. Советская, 1, ОКПО 30202938, р/счет 26009301600649, МФО 334806, в АК ПИБ г. Димитрова.

Спеціалізоване об'єднання адвокатів з іноземних справ

«Українська правнича колегія»

Адреса для листів: 01025, м. Київ-25, а/с 134.

Тел. 291-80-21, факс 291-09-32

у справі про закордонну спадщину розшукує родичів **Лейба Йоффе,** який народився в м. Ніжин у 1884 році і помер там же у 1906 році, у якого була дружина Рівка-Сима, яка померла в м. Ніжин в 1912 році.

***Шановні акціонери* ВАТ Машинобудівний завод «ЕЛЕМ»!**

Повідомляємо, що чергові загальні збори акціонерів ВАТ відбудуться 16.06.2000 р. о 10 годині за адресою: м. Запоріжжя, просп. Маяковського, 11. Реєстрація учасників зборів з 9.00 до 9.50 16.06.2000 р. за місцем проведення зборів.

При собі мати документ, що посвідчує особу (паспорт, свідоцтво про народження та інше, для представників також доручення на участь у зборах).

Порядок денний:

1. Звіт голови правління про фінансово-господарську діяльність товариства за 1999 рік.
2. Переобрання членів спостережної ради.

Телефон для довідок: (0612) 34-10-16.

Правління товариства.

---

8 июня 2000 г. в 14.00 ч. состоится общее собрание акционеров ОАО «Кутейниковский комбинат хлебопродуктов»

по адресу: 87321, Донецкая обл., Амвросиевский р-н, пгт Кутейниково, ул. Лермонтова, 1. Регистрация акционеров с 11.00.

Повестка дня:

1. Отчет правления о результатах финансово-хозяйственной деятельности ОАО за 1999 г.
2. Отчет ревизионной комиссии.
3. О прибыли за 1999 г. и распределении плановой прибыли на 2000 г.
4. Об изменении в уставе.
5. О передаче акций в залог под виполнение обязательств ОАО по погашению задолженности перед Госкомрезервом Украины.

Для участия в собрании акционеров иметь при себе паспорт или доверенность (для представителей акционеров).

Правление ОАО «Кутейниковский КХП».
Тел/факс для справок: 93-33-47.

До відома громадськості!

ТОВ Торгівельно-енергетична компанія «Укргазкомплект», м. Дніпропетровськ, вул. Артема, 4, кв. 12, **т/ф 32-47-84,** подала до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії з постачання природного газу та електроенергії за нерегульованим тарифом за місцем здійснення заявленої діяльності по території України.

Антрацитівська об'єднана державна податкова інспекція Луганської області повідомляє, що Арбітражний суд Луганської області: м. Луганськ, площа Героїв ВВВ, 3а, порушив справу № 10/122б про визнання банкрутом малого приватного підприємства «Ерідана», ідентифікаційний код 13402013, (94613, м. Антрацит Луганської області, вул. Ростовська, 27), р/р 26005310246 ТВБВ № 1 м. Антрацит АБ «Укркомунбанк», МФО 304988.

Розпорядник майна боржника — Гранкіна Музаліна Михайлівна (ліцензія № 000128 від 18.01.2000 р.), проживає за адресою: Луганська обл., м. Алчевськ, вул. Леніна, 81/8. Претензії кредиторів і заяви санаторів направляти протягом місяця з моменту публікації оголошення.

Арбітражний суд Житомирської області (10014, м. Житомир, вул. М. Бердичівська, 25) порушив справу № 307-б про банкрутство Комбінату громадського харчування Житомирської райспоживспілки (м. Житомир, вул. Кооперативна, 12), р/р 26004101003072 у ФАКБ Житомирського регіону банку «Укоопспілка», МФО 311692, код 1748982.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

---

8 июня в 11.00 в помещении красного уголка состоится собрание акционеров ОАО «ЮГТЕХГАЗ»

Повестка дня:

1. Отчет правления за 1999 год.
2. Отчет ревизионной комиссии.
3. Утверждение годового отчета и баланса за 1999 год.
4. Разное.

Регистрация с 9.00 до 10.30.

Правление.

ООО «Укрснаб», код ОКПО 23369653, объявляет о своей ликвидации. Претензии принимаются в течение двух месяцев.

До відома громадськості!

ПП «Сервісцентр», 49600, м. Дніпропетровськ, вул. Леніна, 41/210, *тел.: (056) 770-07-18; факс: (056) 770-07-19,* подав до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії з постачання електроенергії.

За місцем здійснення заявленої діяльності по всій Україні.

Арбитражный суд Донецкой области (83105, г. Донецк, б. Пушкина, 34) возбудил дела:

1. № 24/1Б о банкротстве ООО «Дельта», юридический адрес: 83112, г. Донецк, а/я 5198, р/с 26002301000047 в Донецком филиале АКБ «Мрия», МФО 335571, ОКПО 22017969;

2. № 24/370Б о банкротстве МЧП «Крафт», юридический адрес: 83117, г. Донецк, ул. Текстильщиков, 6, р/с 26001980404 в Кировском отделении УСБ, МФО 334323, ОКПО 23412691;

3. № 15/38Б о банкротстве МКП «Базальт», юридический адрес: 83042, г. Донецк, ул. Камнелитейщиков, 1, р/с 2903998067 в Кировском отделении УСБ, МФО 334323, ОКПО 21962140.

Претензии возможных кредиторов и заявления санаторов принимаются на протяжении месяца со дня публикации объявления.

Загублене свідоцтво про реєстрацію платника податку на додану вартість № 25680887 НВ № 472222, реєстровий номер 140197718175, малого приватного підприємства **«Далія»** м. Шостка, вважати недійсним.

Згідно з рішенням засновника від 06.03.2000 р. **ПП «САМІ-ЕРТІ»**, код ЗКПО 25385165, оголошує про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою (для листування): 04123, м. Київ, вул. Бестужева, 36, кв. 56.

Редактор номера Олександр БІЛИК.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 179041.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
Зам. 0311073.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 01008, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-63; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець – Верховна Рада України